

ALKORYTMI

Tietokilta ry:n kiltalehti

4/2004

Puheenjohtajan palsta

Simo Neuvonen

Kuva: Tuomas Turku

Niinpä niin,

Kiven vuosi 2004 vierähti nopeasti ja nyt alkaa olla tilinteon aika. Lopullinen meriselitys annetaan sitten helmikuuisessa vuosikokouksessa.

Toiminta oli vuoden 2004 aikana kohtuullisen tasapainoista. Muutamia asioita potkaistiin käyntiin tai kehitettiin paremmaksi, toisaalta joitakin asioita jäi tekemättä. Suuria uusia linjauksia ei tehty, useimmiten toimitettiin perinteisen mallin mukaan. Killan taloudellinen tilanne pysyi vakaana.

Muistinnollaus oli jälleen killan suurin yksittäinen tapahtuma. Killan täysi-ikäistymistä juhlittiin maaliskuun alussa Ravintola Pääpostissa. Juhlaan osallistui myös Teknillisen korkeakoulun rehtori Matti Pursula.

Kiltatoiminnassa oli vuoden mittaan havaittavissa otaantumista. Pienempiä päivämatkoja tehtiin Tampereelle ja Turkuun, mutta kiinnostuksen puutteen vuoksi väliin jäivät Kotimaan pitkä excursio sekä matkat NUCCC:iin, ATK-YTP:lle ja Titeenien Taistoon. Perinteinen Lenskin excu sen sijaan järjestettiin lokakuussa. Reissu sujui mainiosti, ja matkalta kertyi paljon hyviä muistoja.

Senioritoimintaa heräteltiin parin vuoden hiljaiselon jälkeen taas henkiin. Senioritoimikunta järjesti vuoden aikana kaksi tapahtumaa, jotka keräsivät mukavasti kävijöitä.

Opintotuen yleiset muutossuunnitelmat puhuttivat opiskelijoita keväällä. Tietotekniikan osastolla ohjelmoinnin peruskurssien uudistukset herättivät epäileviä tunteita opiskelijoiden keskuudessa. Tutkintorakenne-

uudistustakin markkinoitiin hieman, mutta ehkä se saavuttaa useimpien tajunnan lopullisesti vasta siinä vaiheessa, kun uusi tutkintosaäntö tulee käyttöön.

Hallitustyöskentelyn osalta olemme mielestäni saaneet kuluneen vuoden asiat kohtuullisen hyvin pakettiin, ja uusi hallitus pääsee aloittamaan toimintansa puhtaalta pöydältä.

Mihin kilta sitten on menossa? Uuden toimintavuoden alku sujuu varmasti perinteisissä merkeissä, mutta nyt olisi ehkä jälleen aika miettiä killan tulevaisuutta vision ja strategian kannalta. Ehkä jonkinlainen viisivuotissuunnitelmaakin olisi paikallaan.

Yksi asia on ainakin varmaa: vuonna 2006 Tietokilta täyttää pyöreät 20 vuotta. Vaalikokouksessa perustettiin juhlavuositoimikunta, joka toivottavasti ottaa projektin ideointivastuun ja ehkäpä osittain myös vastaa juhlallisuksien toteuttamisesta.

Palataan vielä menneeseen. Omalta kohdaltani kulunut vuosi on ollut työntäyteinen ja raskas, mutta samalla kuitenkin hauska ja opettavainen kokemus. Toimiessani killan puheenjohtajana olen vuoden aikana sokeutunut ehkä turhankin moneen asiaan ja oppinut arvostamaan pitkiä yöunia ja henkilökohtaista vapaa-aikaa.

Yritän vähitellen vetäytyä aktiivisimmasta kiltatoiminnasta takavasemmalle uusien haasteiden pariin. Helppoa se ei tule olemaan näin monen vuoden jälkeen.

Kiitän vuoden 2004 hallitusta ja killan toimihenkilöitä yhteisestä vuodesta ja hyvin tehdystä työstä sekä toivotan alkavalle vuodelle onnea ja menestystä kaikille tietokiltalaisille!

--

Simo

Alkorytmi

4/2004

Vt. päätoimittaja

Simo Neuvonen

Toimittajat

Tuukka Haapasalo
Asko Kokkonen
Anu Markkola
Inga Miettinen

Vapaat

Henrik ”ferrix” Hovi
Klaus Ihlberg
Aki Kolehmainen
Minttu Mustonen
Riku Saikkonen
Anna Zaitsev

Ulkoasu

Simo Neuvonen
Riku Saikkonen

Kansikuvat

Simo Neuvonen

Alkorytmi

Tietokilta ry:n kiltalehti

Postiosoite:
PL 5400
02015 TTK

Sähköposti:
alkorytmi@niksula.hut.fi

Painos:
150 kpl

Painopaikka:
Valopaino Oy

- 2 **Puheenjohtajan palsta**
Kova kiven vuosi 2004.
- 3 **Sisältö**
Det kostar ingenting att läsa.
- 4 **Jukka K. Korpela – Nyyssipoliisi pamputtaa**
Netiketti ja huuhaan syvin olemus.
- 6 **Donna di Tapiola**
Ravintolaiskuryhmämme ratsasi pizza-kebab Donnan.
- 8 **Ryhdy basistiksi!**
Lyhyt johdatus bassonsoiton maailmaan.
- 9 **Pikku-uutisia**
Pieniä, mutta teknillisiä uutisia.
- 10 **Iltapala**
Aki jatkaa extreme-ruokailua.
- 12 **Runoja: Viini**
- 14 **Typografian alkeet, osa 4: Kirjasinleikkaukset**
Mitä täällä leikataan?
- 17 **Haastattelussa TiKHpj2005**
Iiro joutui Mintun yllätyshaastatteluun.
- 18 **Häkätyt elämät, osa 2: Segmentation fault**
Tunteet nousevat pintaan jatkonovellin toisessa osassa.
- 20 **Rytmikokin reseptejä**
Mamma mia! Näin syntyy italialainen pastapaistos.
- 21 **Ristikko**
- 22 **Dr. Taschenkrebs**
Miksi lammas ei kutistu sateella?
- 23 **Pikku-tikkiläisen puuhapalsta**
Cobolia ja reikänauhaa.

Jukka K. Korpela

– nyyssipoliisi pamputtaa

Minttu Mustonen

Jukka K. Korpela on legendaarinen uutisryhmähahmo. Jokainen, joka on joskus lukenut nyyssejä tai tehnyt oikeissa piireissä kirjoitusvirheen, tietää toki, kuka Jukka on. Jukka on mies, joka tietää lähes kaiken, eikä pelkää ilmoittaa, miten asia oikeasti on. Tylyjen kommenttiansa lisäksi Jukka on tullut tunnetuksi myös maanmainioista netiketti- ja oikeinkirjoitussivuistaan, joiden avulla on aina yhtä helppoa kurittaa eksynyttä lammasta. Toisten mielestä Jukka on kuningas ja toisia hän ärsyttää.

Alkorytmi kyseli, mitä Korpelalle nykyään kuuluu ja mitä mieltä hän on elämän suurista asioista.

Mitä teet nykyään työksesi?

Kirjoja, lehtijuttuja, koulutusta. Ihan juuri nyt olin valmistelemassa luentoa verkkosivujen esteettömyydestä.

Mistä tulee lempinimesi Yucca? Kuka sen on keksinyt?

Itse sen keksin, kun kaipasin lempinimeä. Taustalla oli kyllästyminen siihen, että englantia puhuvat lausuivat sanan ”Jukka” niin hullusti. Ajattelin, että kun kirjoitusasu on ”Yucca”, menee edes ensimmäinen äänne suunnilleen oikein.

Olet kohtalaisen aktiivinen uutisryhmäkirjoittaja. Paljonko veikkaisit käyttäväsi aikaasi uutisryhmien lukemiseen ja niihin kirjoitteluun?

Liian paljon. Keskimäärin ehkä kolme tuntia päivässä.

Montaako ryhmää luet?

104 näyttää olevan tilaamieni ryhmien määrä, niistä toki iso osa lähes kuolleista ja iso osa sellaisia, joista vilkaisen vain threadien otsikot todetakseni, ettei ole mitään kiinnostavaa.

Millaista on mielestäsi hyvä huuhaa?

Sellaista, että sen luettuaan toivoo, ettei olisi ollut kahvikuppia kädessä. Tosi hyvä huuhaa on sellaista, että seuraavana päivänä oivaltaa, että oli ymmärtänyt vain puolet jutusta.

Saatko palautetta netiketti- ja oikeinkirjoitussivustostasi?

Netikettisivustosta nykyisin varsin vähän, oikeinkirjoitussivustosta aika usein, ehkä kerran viikossa. Tähän varmaan vaikuttaa se, miten uusista sivuista on kyse. Toisaalta aika ajoittain saan palautetta sivuista, jotka ovat ties miten monta vuotta vanhoja ja joille en oikeastaan välittäisi tehdä enää mitään. Mutta silloin tulee usein kuitenkin tehtyä pientä päivitystä muutenkin.

Onko palaute enemmän parannusehdotuksia vai kiitoksia?

Vaihtelee, ehkä karkeasti ottaen reilu puolet on korjauksia ja parannusehdotuksia, vajaa puolet yleisiä kiitoksia. Usein toki samassa viestissä on molempia.

Raiskaako nykynuoriso suomea pahemmin kuin sinun nuoruudessasi vai onko edistystä tapahtunut?

Tuskin pahemmin, eri tavoilla vain. Nyky- nuoriso matkii, yleensä tietämättään, vähän vanhemman väen ilmaisuja, jotka usein perustuvat englannin kielen matkimiseen. Ennen matkittiin ruotsinvoittoisuuksia.

Tietysti minun tarkastelukulmani on vi- noutunut, koska seuraan niin paljon sitä, mi- tä ihmiset kirjoittavat tietotekniikasta. Kun jokin ilmaisu selvästi perustuu väärin kuul- tuun englannin sanaan tai väärään käännök- seen tai väärinkäsityksen, se raapii korvaa ja jää mieleen.

Mikä on mielestäsi kamalin netikettirikkomus, jota kansan suuret rivit jatkuvasti tekevät?

Kansan suuret rivit eivät nykyisin jatkuvasti tee kovin kamalia netikettirikkomuksia. Ka- malina pidän esimerkiksi muiden ihmisten yksityisasioiden levittelemistä, isojen binaa- rien lähettämistä keskusteluryhmiin ja täy- sin holtitonta kirjoitustyyliä, jossa ei käytetä shift-näppäintä eikä välimerkkejä ja jossa sa- nat eivät muodosta järjellisiä lauseita. Aika harvinaista nykyisin – niissä ryhmissä, joita seuraan.

Mutta jos yrittäisi kirjoittajien itsensä kannalta haitallisimman yleisen netikettirik- komuksen mainita, niin ehkä se on se, ettei mennä asiaan. Toisin sanoen: ei osata ruveta kirjoittamaan sitä, mitä on tarkoitus sanoa. Ei otsikossa kuten pitäisi, eikä viestin alussa, eikä pahimmillaan vielä keskivaiheillakaan.

Koetko ansainneesi nettipoliisimaineesi?

Toki. Kunhan se ymmärretään myönteisesti. Poliisi on ystäväsi.

Onko kivaa olla tily? Vai oletko sitä ihan va- hingossa?

Valitettavasti joskus on. Lähinnä silloin, kun joku inttää inttämisen vuoksi ja on helppo osoittaa hänen olevan väärässä. Joskus olen tily myös vahingossa.

Katkeroituvatko ihmiset useinkin pahasti suo- rasta palautteestasi ja avautuvat asiasta vaik- kapa sähköpostitse?

Aika harvoin. Jotkut kyllä rupeavat vaivaksi asti lähettämään kommenttejaan, mutta ne ovat loppuneet, kun niihin ei ole vastannut.

Mitä mieltä olet ihmisten tavasta keskustella uutisryhmissä heittelemällä toisilleen urleja?

Harvinaisen tylsää, mutta vielä tylsempää on, kun ”keskustelu” aloitetaan heittämällä url eikä puolella sanallakaan sanota, mitä sen takaa pitäisi löytyä.

Asiantuntijoiden kesken urleilla keskuste- lu toki joskus on ihan järkevää ja toimivaa. Kieltämättä siitä tulee helposti mieleen Futu- rologinen kongressi, ja ulkopuolisesta se voi näyttää yhtä mielettömältä.

Mitä tuumit sivusta <http://reminder.ton.tut.fi/>?

Mitäpä moisesta ajattelemaan?

Ja jos vielä keksit terveisiä tietokitalaisille, niin antaa palaa.

Pärjäätkää (engl. live long and prosper).

Donna di Tapiola

Tuukka Haapasalo

Syysiltojen taas pimetessä Alkorytmin gastronomit suuntasivat etsimään vaihtelua opiskelijaruokaan Tapiolan lähiravintola Donnasta. Arvovaltaista raatia oli jo etukäteen varoiteltu ravintolan ruoista; huhupuheiden mukaan Donnan herkuista on saatu jopa ruokamyrkytyskin. Emme antaneet tämän masentaa nälkäistä joukkoamme.

Miljö

Ravintolan miljöö noudattaa perinteisiä lähiöpubien linjoja. Huonekalut ovat jyrkeviä ja suurin osa pöydistä maalattu punaisiksi. Tummat sävyt vallitsevat täyteenahdetun raskaassa sisustuksessa. Seinien taulujen ja ryijyjen (oikeammin mattojen) kuvitukset vaihtelevat Kristuksesta kalja-autoihin. Taustalla pauhaa radio jollain poppiskanavalla ja

nurkassa pyörii illan sarjoja televisiossa. Valot eivät ole liian kirkkaita, ja tupakansavu valitsee. Paikan ainoa savuton pöytä vaikuttaa eksyneeltä savuisten seuralaistensa keskellä. Tämähän on kotoisaa.

Ravintolassa oli illan aikana yksi ulkomaalaisperhe ja kaksi suomalaista keski-ikäistä seuruetta. Kaikki vieraat olivat tulleet syömään. Paikka on kuitenkin ravintola, eikä juottola.

Avustavat gastronautit odottavat ruoan saapumista.

Henkilökunta

Paikan omistajat ja työntekijät ovat kaikki ulkomaalaisia. Kulttuurishokki iskee heti baaritiskille päästyä – tarjoilija ei puhunut edes kangertelevaa suomea! Onneksi englannilla pärjää.

Tiskillä kävi ilmi, että tilaukset voi tehdä myös pöydästä. Tämä lähestymistapa kuitenkin hylättiin kun tarjoilija saapui kyselemään tilauksiamme liian aikaisin. Kommunikoinnin kulkiessa linjoilla ”You come, or I come?” päädyimme ajamaan tarjoilijan pois ja teimme tilaukset itse tiskillä.

Ruoka

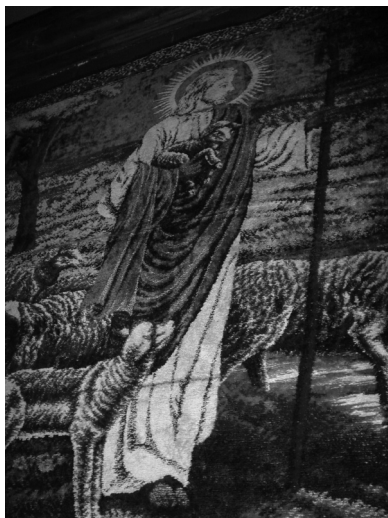
Arvostelukappaleiksi joukkueemme valitsi pitsoja, pihvin, pastaa, hampurilaisen ja valkosipulileivän. Pisteitä Donnalle on pakko antaa omalaatuisesta nimeämisstrategiasta pitsojen suhteen; pöytäämme saapui James Bond, Titanic ("upposi hyvin") ja Bob Marley -pitsat.

Seitsemälle henkilölle ruoat saapuivat kahdessa erässä, noin pitsanpuolikkaan kestoinen tauko välissä.

Pitsat olivat pääosin ihan syötäviä, mutta jotkut hieman liian suomalaisia. Ylettömän rasvaisia ne eivät kuitenkaan olleet; yksi oli jopa vähempirasvainen kuin voisi kuvitella. Osa pitsoista oli ikävästi palanut reunoista.

Pastaksi valittiin Carbonara, joka kuulemma maistui Janssonin kiusaukselle ja oli jäähtynyttä, mutta täyttävää. Itse asiassa pastan sijaan oli tarkoitus tilata falafeliä, mutta tarjoilijan huomatessa ruoan loppumisen vasta siitä laskutettuaan piti tilalle valita jotain saman hintaista.

Pihviateria oli härkää mutta halparavinolatyyliin nuijittu paperinohueksi. Ottaen

Vapahtaja paimentaa seinälle ripustetussa matossa.

huomioon pihvin paistamisasteen (kypsä++) voitaneen tämä kuitenkin laskea hyväksi asiaksi. Täyspaksuna sitä pihviä ei nimittäin olisi hampailla saanut hienonnettua. Lisukkeena olevat valkosipuliperunat sen sijaan olivat hyviä, ja pihvin kastikekin oli maukasta, vaikkei ollutkaan ihan sitä mitä listassa sanottiin.

Meksikolaisen hampurilaisen pihvi oli ok ja poltti mukavasti suuta, mutta ranskalaiset olivat kivikovia.

Valkosipulileipä oli puolikuun muotoon leivottu läty, joka oli täytetty valkosipulilla (kas kas). Täytteessä ei oltu säästelyä, ja kaikki muutkin ravintolan vieraat pääsivät nauttimaan leivän tuoksusta.

Kaikenkaikkiaan ruoista jäi aikalailla oletuksien mukainen maku suuhun. Mitään herkkuja ei paikasta saa, mutta nälkä lähtee ihan mukavasti suhteellisen halvalla.

Hintataso

Ravintolan hintataso oli normaalin pitserian tasoinen. Peruspitsat maksoivat kuutisen euroa, pihvi 8 e ja hampurilainen 6 e. Kaljasta sai pulittaa 3,5 e. Maitoa sai sopuhintaan ison lasin, mutta ikävä kyllä se oli lämmintä.

Lisälennusta saattaa myös saada yllättäen. Tilauksen loppusumman laskee tarjoilija päässään, ja ainakin minun tapauksessani myös väärin. Alennus se on euronkin alennus.

Valkosipulileivässä on ytyä.

Ryhdy basistiksi!

Klaus Ihlberg

Onko unelmasi olla rokkitähti? Onko lauluäänesi kuitenkin kuin Tietokillan lukkarin, kitara näyttää monimutkaiselta ja rumpuihin ei riitä kädet? Ikävä kyllä, tällöin voit unohtaa ruusuiset unelmasi. Hätä ei kuitenkaan ole tämän näköinen, voit nimittäin alkaa joksikin hienomaksi, nimittäin BASISTIKSI!

Basson hankkiminen

Jotta sinusta tulisi basisti, tarvitset basson. Bassojen hinnat alkavat noin 200 eurosta. Ylärajaa hinnoille on vaikea määrittellä, sillä samoin kuin kaikilla soittimilla, on bassojen hinnoissa taivas kattona. Kuitenkin jos panostaa jo yli 1000 euroa saa jo todella hyvän basson.

Suurin osa bassoista on joko neli-, tai viisikielisiä. Jos aloitat, on ehkä kannattavinta hankkia ensiksi nelikielinen ja myöhemmin viisikielinen jos tuntee siihen tarvetta.

Hyviä liikkeitä, joista saa soittimia ovat Levytukku (<http://www.levytukku.fi>), Musamaailma (<http://www.musamaailma.fi>) ja F-Musiikki (<http://www.f-musiikki.fi>). Hyviä merkkejä ovat esimerkiksi Fender, Ibanez, Warwick ja ESP. Kannattaa käydä ensiksi tarkastamassa näiden liikkeiden www-sivuilta hiukan tarjontaa ja lisäksi käydä kokeilemassa soittimia ennenkuin tekee ostopäätöksen.

Basson lisäksi tarvitset hihnan ja monopiuhan, jolla kytket basson johonkin vahvistimeen. Vahvistimen hankkiminen ei ole aivan välttämätöntä, vaikka siitä onkin pal-

jon hyötyä. Aluksi basson voi kytkeä vaikka tietokoneeseen tai stereoihin.

Basson virittäminen

Nelikielisen basson kielet ovat perusviresään matalimmasta korkeimpaan E, A, D ja G (viisikielisessä H, E, A, D ja G). Nämä vastaavat kuusikielisen kitaran neljää matalinta kieltä, paitsi että soivat oktaavia matalammalta. Matalimmilla kielillä tarkoitetaan niitä kieliä, jotka soivat matalimmalta, eli ovat paksuimpia. Nämä kuitenkin sijaitsevat fyysisesti kitarassa ja bassossa ylimpinä.

Basson voi helposti virittää sähköisellä virittimellä, joita saa musiikkiliikkeistä tai A-Tuner nimisellä ohjelmalla. Virittäminen onnistuu myös ilman apuvälineitä tai ääniraudan avulla, mutta se on vaikeampaa.

Soiton opettelu

Varsinaista musiikkiteoriaa ei tarvitse opetella, jotta oppisi soittamaan, vaikka tästä onkin hyötyä myöhemmin. Osoitteessa <http://www.fenderplayersclub.com> on oppitunteja niin kitaristeille kuin basisteille ihan alkeista lähtien, joista voi perusteet katsoa. Tämän jälkeen internetistä voi hakea soittajien tekemiä tabulatuureja. Tabulatuurit ovat hiukan selkeämpiä versioita nuoteista, joissa on selvitetty mitä kohtaa kaulasta pitää painaa ja mitä kieltä soittaa.

Hyvä osoite, josta saa bassolle tabulatuureja, on esimerkiksi <http://www.bassmasta.net>, jossa on useiden ulkomaisten yhtyeiden

Gb	----- ----- -----
Db	----- ----- ----- -----5-
Ab	----- -----2-3-5--0-3--3--0-3-0-3--3-0-5- -----2-3-5--0-3--0-3----
Eb	0-1-2- 3--3----- 3--3-----

tabulatuureja. Kuitenkin kannattaa muistaa, että tabulatuurit ovat yleensä yhtyeen fanien tekemiä ja eivät välttämättä ole aivan täysin paikkaansa pitäviä. Aluksi on hyvä aloittaa jostain helposta kuten esimerkiksi Apulanan tai vaikka Nirvanan kappaleista ja siirtyä vaikeampiin kappaleihin sitä mukaa kun taidot kehittyvät.

Lopuksi

Perusteiden jälkeen on helppo lähteä kehittämään taitojaan. Musiikkiteorian alkeiden opettelusta on aina hyötyä. Hyvää bassomusiikkia, jota kuunnella, on esimerkiksi Metallican varhainen tuotanto, jossa sittemmin kiertueella kuollut basisti Cliff Burton soittaa. Kannattaa kuunnella ”Kill ‘em All” -levyltä löytyvä hieno kappale ”(Anesthesia) Pulling Teeth”, joka on kokonaisuudessaan bassosooloa. Myös Red Hot Chili Peppersillä on hienoja bassokuvioita kappaleissa, kuten myös Led Zeppelinillä ja Black Sabbathilla.

Kannattaa myös muistaa, että Motörheadin Rockjumala Lemmy Kilmister on basisti.

Basistivitsejä

Mistä tietää, että lava on suorassa?

– Basistilla valuu kuola molemmista suupielistä.

Kuuluisa Rock-yhtye lensi Atlantin yli yksityiskoneellaan. Yksi moottori alkoi reistailemaan ja koneen kapteeni ilmoitti, että yhden yhtyeen jäsenistä olisi hypättävä. Yhtye päättyi siihen, että hyppääjän on oltava joko basisti tai rumpali. Kumpi hyppää?

– Aivan sama.

Miksi basisti menee paniikkiin verkkopankin nähdessään?

– Siinä lukee ”Solo”.

Pikku-uutisia

Elektroniikan valmistustekniikan professori Jorma Kivilahdelle on myönnetty IEEE:n (Institute of Electrical and Electronics Engineers, Inc) Fellow-arvonimi.

Teknillisen korkeakoulun vuoden opettajaksi 2004 valittiin professori Seppo Kivivuori materiaalien muokkauksen ja lämpökäsittelyn laboratoriosta. Ansioksi luettiin erityisesti hyvät luennot sekä positiivinen asenne, joka saa opiskelijat kiinnostumaan kurssien aiheista.

Tietokillan kiltakokouksia ansiokkaasti jo usean vuoden ajan nuijinnut Kalle ‘Killer’ Kivimaa ilmoitti vaalikokouksen päätteeksi jättävänsä jatkossa kokousten puheen johtamisen nuorempien vastuulle.

Kampin keskus on kaikkien aikojen suurin yksittäinen rakennushanke Suomessa. Samalla se on kaikkien aikojen suurin kivityömaa.

Suomalainen Kivi 3/2004

Tapahtumia vuonna 2005

huhtikuu

XV Kivi- ja korumessut, Lahti

heinäkuu

Kansainväliset kivimessut,

Outokumpu

Pohjoismaiden suurimmat kivimessut, Ylämaa

marraskuu

Kansainväliset koru- ja kivimessut, Tampere

Iltapala

Aki Kolehmainen
Tietokillan isäntä 2004

Kaunista.

niin siitä ei seuraa mitään positiivista. Aamulla on kuitenkin nälkä, olo ei välttämättä ole heikko (tätä ei lasketa positiivisiin asioihin vaan neutraaleihin) ja paino on suunnilleen sama kuin illalla...yleensä vähemmän. Onneksi syöminen on sentään aina hauskaa.

Ajattelin syödä normaalin iltapalan. Toisin sanoen jotain mitä jääkaapista löytyy. Kolme kananmunaa ja puoli pakettia pekonia...siitä on hyvä aloittaa. Juuri kun olin laittamassa hellan levyä päällä tuli pakonomainen tarve alkaa tekemään vatsalihaksia. No pukeuduin sitten erityiseen urheiluasuuin, elikkäs hattuun ja boksereihin. Treenaan aina kotonani boksereissa, koska silloin muut vaatteet eivät hikoja. Lisäksi saan tehtyä enemmän toistoja kun vaatteet eivät tuo lisäpainoa suoritukseen. Sika-lätsäni tuoksui shampooille edellisen saunailan jäljiltä, joten päädyin sitten ottamaan sen pois päästä, jottei se alkaisi haisemaan yhtä pahalle kuin minä.

Noin sadan tehdyn vatsalihaskliikkeen jälkeen aloin muistella, että minulla on edelleen pari kuukautta vanhat arvet ahterissani. Ne eivät tunnu lähtemään kulumallakaan. Ajattelin silti kokeilla kyseistä tapaa ja tehdä vatsalihaksia niin kauan kunnes vanhat arvet on kulunut pois.

Noin 230:n kohdalla alkoi tuntua siltä, ettei tämä ollutkaan ajan haaskausta. Hymyssä suin jatkoin ja päätin lopettaa 300:n koska se luku kuulosti hyvältä. Seuraavaksi oli vuorossa pikasuuhku ja tulosten tarkistus...kyllä siitä jälki jäi, mutta vanhaa arpea jäi näkyviin. Esittelen mielelläni irl jos joku haluaa nähdä. Goatsen-kuvan jätin väliin tällä kertaa.

Päk ty te pisnes. Ennen kananmunien syöntiä punnitsin itseni. Kymmenen vuoden takuun omaava vaakani näytti 67kg. Päätin ottaa ruokajuomaksi Rainbow kolaa. Kesken ruokailun sattui kuitenkin jotain täysin ennalta-ar-

vaamatonta. Sain kesken nielemisen pahan yskänkohtauksen joten vähintään puolet ruuasta meni nenään. Niistäessä sain kuitenkin osan pois. Kuva löytyy osoitteesta <http://www.niksula.cs.hut.fi/~ajkolehm/mune.JPG>

Kun olin saanut kananmunat ja pekoni syötyä, nenässä tuntui edelleen siltä, että siellä on jotain sinne kuulumatonta. Nälkä oli edelleen yhtä kova kuin alussa. Jääkaapista löytyi hampurilaisia, joten päätin syödä niitä seuraavaksi. Keksinkin, että jos leikkaan salaattit, sipulit ja tomaatit etukäteen, niin voin syödä hampurilaisia nopealla tahdilla, kun välissä ei tarvitse leikkiä veitsellä.

Kaupun halpishampparistakin saa tehtyä hyvän, kun lisää omia aineksia joukkoon. Otin toisen tuopillisen kolaa hampurilaisen kanssa ja asetuin tietokoneen ääreen katsomaan vapaapainia. Jos minusta ei olisi tulossa finninaamaista tietokoneörttiä, tulisi minusta isona vapaapainija. Sunnuntaisin tulee aina niin sanottu viikon viihdepaketti, eli vajaa kaksi tuntia showpainia. Nyt oli kuitenkin arki-ilta, joten piti tyytyä uusintoihin.

Toisen hampurilaisen kohdalla sain loistoidean. Voisin syödä seuraavan päälläni seisten. Mielestäni tämä oli parempi keksintö kuin yhdistetty kahvi- ja kiviautomaatti. Tein ensin erityisen alustan päällaseisontaa varten ja etsin kameralle paikan, josta se voisi räpsä kuvata.

Päällään syöminen olikin vaikeampaa kuin olin uskonutkaan. Meni monta yritystä ennenkuin sain ensimmäisen palan haukuttua hampparista. Tomaattikin kalpeni kateudesta valkeaksi nähtyään punaisen naamani kun yritin tunkea hampurilaista naamaani. Jokainen pala jota yritin niellä sattui kurkussa, mutta silti ruoka kiipesi kiltisti vatsaan. Aina

Erityinen urheiluasuu.

Tällä iltapala alkoi.

silloin tällöin piti laskeutua alas päältä kun päässä alkoi sumentua.

Pikkuhiljaa paljastui idean huono puoli. Syöminen oli erittäin hidasta. Noin kymmenen minuutin ja kahden suupalan jälkeen hampurilainen oli ihan kylmä. Lisäksi tässä vaiheessa kananmuna alkoi taas maistua suussa jostain käsittämättömästä syystä. Olo tuntuikin varsinaiselta munapäältä siinä vaiheessa.

Pikku hiljaa syöminen alkoi käymään helpommaksi. Uskalsin kokeilla veden juomista, mikä ei välttämättä ollut paras idea. Tekniikassa oli ilmeisesti vähän hioettavaa, kun noin puolet valui nenän vasemmasta si-

Veri valuu päähän.

eräimesta ulos. Päätin jatkaa hampurilaisen syöntiä. Kun noin neljännes oli jäljellä minulla oli pää, niska, hartiat ja selkä kipeä. Lisäksi tuntui olevan pala kurkussa vaikka en ollut syönyt hetkeen mitään. Tungin loput hampurilaisesta kerralla suuhun ja mutustin sitä niin kauan kun päässä alkoi sumentua ja en pysynyt enää pystyssä. Nousin takaisin seisomaan päälläni hetken selvi-

tetyäni päätäni ja sain viimeiset palat syötyä. Tähän väliin olisi sopinut rentouttava hieronta, kun paikat olivat jumissa. Valitettavasti yöllä kolmen aikaan ei oikein löytynyt ihmisiä joita olisin voinut hieroa. Hierominen on niitä hienoja asioita, joissa yhdistyy huvi sekä hyöty. Hieronnassa saa usein hierottavalta rentoutettua lihaksen ja itse hierominen on hauskaa. Melkein parempaa kuin seksi. Vielä kun oppisi itse hieromaan niin voisi hieroa naisia hyvällä omantunnolla. Niin, nimenomaan naisia. Itsehän en hiero miehiä olenkaan. Ei raavaat miehet tarvitse hellää hierontaa. Mielestäni hieronnan paras puoli on kun joskus näkee toisen nauttivan hieronnasta. Se tuo suunnattoman hyvinolontunteen kun on pystynyt tekemään jotain toisen hyväksi.

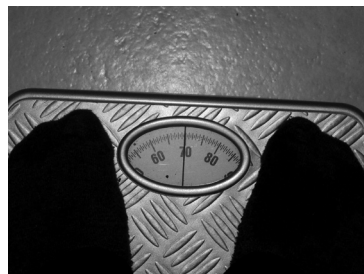
Nam, vanukkaita.

Hierominen jäi siis väliin, joten keskitytään aiheeseen vaihteeksi. Ajattelin, että kohta alkaisi olla jälkiru-

uan aika. Jääkaapista löytyi vanukkaita ja litra maitoa. Vanukas maistui ihan vanukkaalle. Maito on pahaa, joten laimensin sen kaakaojauheella. Kaakaosta tuli mieleen, että kaakaokuoppa olisi loistoidea johonkin saunailtaan. Etenkin jos ei itse tarvitse siivota jälkiä. Yksin kuoppaaminen ei kuulostanut hyvältä, joten tyydyin heivaamaan. Puolen litran kaakao meni 13 sekuntiin. Heti heivauksen jälkeen tuli kylmä ja alkoi tehdä mieli punnertamaan. Viiden punnerruksen jälkeen ei enää tehnyt mieli.

Maitoa oli vielä puoli litraa jäljellä. Päätin tehdä siitäkin kaakaota ja heivata senkin. Tällä kertaa aika painui päälle viiden minuutin. Oli niin jännät hetket vapaapainissa, että kaakaon juominen unohtui kokonaan. Tässä välissä kävin punnitsemassa itseni. 69,5kg kertoi vaaka.

Vatsasta alkoi kuulua outoa ruplatusta. Maito teki selvästi tehtävänsä masussa. Seuraavat 10 minuuttia vietin vessan lattialla nielemässä oksennusta. Oksukoksua ei koskaan tullut, mikä oli hyvä asia, koska kekisin haluavani nostaa painoni 70 kiloon, ennen kuin lopetan. Oksennus välissä ei olisi helpottanut

Vaaka kertoo totuuden.

hommaa yhtään. Maidon oksentaminen on vieläpä vaarallista, koska minua yleensä alkaa naurattamaan kylmän maidon oksentaminen. Keuhkojen täyttämisen maidolla ei varmasti ole hyvä asia.

Hörppäsin lopuksi vielä pullollisen vettä. Siinäähän se tarvittava puoli kiloa tuli lisää painoa. Kun oli saavuttanut 70:n kilon rajapyykin niin päätin pistää elämän risaiseksi ja syödä karkkia voiton kunniaksi. Silläkin uhalla, että paino laskee taas normaalilukemiin. Söin vielä pussillisen pantereita ja puoli levyä Fazerin sinistä suklaata.

Sitten vaihteeksi asiaa, josta lätkyttelin juttuni alussa. Syömiseen meni taas tuhattomasti aikaa. Ajan olisi voinut käyttää paljon paremmin hyödyksi. Olisin voinut vaikka puhdistaa näppäimistöni, koska se on ihan tahmea, kun vahingossa näppäimistöille roiskahti muutama päivä sitten...ööö limua.

Entä sitten aamulla...? Hyppään innokkaana vaa'alle: 67kg. Täsmälleen yhtä paljon kuin edellisenä iltana ennen syömistä. Tämä taas osoittaa miten hukkaan menivät nekin ruuat ja juomat. Kolme kiloa häipyi kuuden tunnin yönien aikana. Onneksi syöminen on sentään aina hauskaa.

Viini

Laseissa päilyy.
Unkaristako
vai muualta lie?
Sama se.
Riemun tuo
ja murheet vie
kuitenkin.
Mutta missä on
pyöreä pöytä?

savuisessa kapakassa
viinilasillisen yli
sinä hymyilet

kynttilän taikapiirissä
vain me kaksi

*Hän haistelee
hän maistelee
hän purskuttaa
pikkusormi
pystyyn ponnahtaa*

*Ilmoituksensa
on antava
pahteisen marjaisa
luonteeltaan notkea
etelärinteiltä, 2002*

Runot: nimettömiä kirjoittajia

Kuva: Tuukka Haapasalo

*Karviaismainen,
lämpimän terävainen,
mausteinen,
hieman kehittynyt.*

*Pehmeän tamminen, aromikas,
ryhdikäs ja runsas.*

*Pitkä, minttuinen,
pirteän hapokas,
pirskahteleva, marjainen
ja voimakas.*

*Hennon vadelmainen,
lihaisa, nahkainen.*

Ei auta, ei muuta, vain viintä.

*viini viileä,
fiini fiilis,
ajatusten uoma,
viisasten juoma*

Typografian alkeet

Riku Saikkonen

Osa 4: Kirjasinleikkaukset

Alkorytmin typografiasarjan neljännen osan aiheena ovat kirjasinleikkaukset kuten kursiivi, kapiteeli ja lihavointi.

Sarjan edellinen osa käsitteli tekstin varsinaisen kirjasinlajin valintaa. Useimmiten tarvitaan kuitenkin myös esimerkiksi kursiivia tai lihavointia. Näitä kutsutaan tässä kirjasinlajin leikkauksiksi – termi tosin ei ole kovin hyvä, sillä sitä käytetään myös tarkoittamaan tiettyä fonttia tietyssä koossa eli tarkkoja muotoja jokaiselle kirjaimelle.

Eri leikkauksia ei kannata käyttää liikaa: tavalliset kirjaimet ovat luettavampia, ja yleensä lukeminen on muutenkin helpompaa, jos tekstin ulkoasu pysyy samanlaisena. Toisaalta pieni vaihtelu tekee tekstistä elävämpää.

Lihavointi

Lihavointia käytetään usein otsikoissa, mutta harvoin yksittäisten sanojen korostamiseen leipätekstin keskellä. Lihavoitu teksti kiinnittää tehokkaasti lukijan huomion itseensä ja erottuu sivulta hyvin, mutta saattaa myös häiritä ympäröivän tekstin lukemista. Lihavoitu teksti tarvitseeikin yleensä ympärilleen tyhjää tilaa: muuten se tekee sivusta helposti epätasaisen, koska lihavointi on liian mustaa. (Leipätekstin tulisi näyttää kaukaa katsottuna tasaisen harmaalta, sillä epätasaisuudet voivat keskeyttää sujuvan lukemisen.)

Lihavointia kannattaa käyttää melko varovasti. Otsikoissa se toimii yleensä hyvin, joskaan ei ole suinkaan välttämätöntä: hyvän otsikon saa tehtyä myös suuremmalla fontilla, kursiivilla tai kapiteelilla. Tärkeintä otsikossa on kuitenkin ympäröivän tyhjän tilan käyttö.

Leipätekstissä lihavointia kannattaa melkein aina välttää, joskin sitä voi käyttää a tällaisen luettelon erottamiseen, b yksittäisille sanoille tai c tekstikappaleen alussa olevassa lyhyessä kappaleotsikossa.

Lihavointi on melko uusi tyyli: sitä on käytetty yleisesti vasta 1800-luvulta lähtien, otsikoiden lisäksi erityisesti mainosten teksteissä. Perinteiseen kirjatypografiaan lihavointi ei kuulu ollenkaan, ja esimerkiksi romaaneissa sitä ei nykyäänkään käytetä kuin harvoin.

Kursiivi

Kursiivi on lihavointia heikompi korostustapa, joka erottuu hyvin tekstiä lukiessa, mutta ei pistä silmään sivua silmäiltäessä. Kursiivia käytetään usein yksittäisten sanojen korostamiseen tekstin seassa, muun muassa vieraskielisissä sanoissa ja kirjojen nimissä, ja tähän se onkin hyvä korostustapa.

Kursiivin kirjainmuodot syntyivät keskiajalla eräiden munkkien käsinkirjoituksesta. Aidoimmista kursiivifonteissa monet varsinkin pienaakkosista (kuten *a*) ovat eri muotoisia kuin pystykirjaimet, mutta monissa päätteettömissä kursiiveissa ne muistuttavat kallistettuja pystykirjaimia (*a*). Jotkin vanhat kursiivit eivät edes ole oikealle kallistuneita.

Kapiteeli

KAPITEELI (small caps) on korostustapana samantapainen kuin kursiivi, mutta vähemmän käytetty – ehkä liiankin vähän, sillä kapiteelin harvinaisuus johtunee pitkälti siitä, että monet 1900-luvun ladontalaitteista tekivät sen käytön hankalaksi. Kapiteeli (A) on tekstin x-korkeuden korkuinen mutta suuraakkosen

HARVENTAMATON

HARVENNETTU

ei näin eikä näin

Kapiteelikirjaimia pitää useimmiten harventaa suurentamalla kirjainvälejä jonkin verran. Versaaleja voi harventaa samalla tavalla, mutta pieniä kirjaimia ei pidä harventaa, sillä se on vaikealukuista ja rikkoo rivin ja sivun tasaisuuden.

muotoinen kirjain. Tavallisessa suuraakkosessa (A) eli versaalissa on sama perusmuoto, mutta kapiteeli on muodoltaan hieman leveämpi ja paksumpi. Kapiteelifontin suuraakkosina toimivat yleensä tavalliset versaalit (NÄIN), joskaan perinteisessä typografiassa ei ole tapana sotkea suuraakkosia kapiteelikirjainten sekaan.

Perinteisesti kapiteelia käytetään otsikoissa, joissa se on kursiivia vahvempi elementti, ja tekstissä esimerkiksi ihmisten nimissä silloin kun kursiivi on varattu muuhun käyttöön. Lisäksi kirjan luvun tai aikakauslehden artikkelin ensimmäinen rivi tai muutama ensimmäinen sana ladotaan usein kapiteelilla, jotta lukija löytäisi uuden tekstin alun paremmin.

Isokirjainlyhenteiden latomiseen kapiteeli on erittäin hyvä tapa, sillä versaali (HTML) pistää liiaksi silmään samaan tapaan kuin lihavointi. Pienet kirjaimet (html) taas eivät aina erotu isokirjainlyhenteeksi eivätkä ole kieliopillisesti oikein. Perinteisessä typografiassa kapiteelia käytettiin kaikissa muissa isokirjainlyhenteissä paitsi joissakin kaksikirjaimisissa maantieteellisissä lyhenteissä (HTML; EU; USA; Washington, DC). Kapiteelikirjaimia ja numeroita yhdistettäessä tulee käyttää gemanumeroita (A4, ei A4) tai niiden puuttuessa pienennettyjä versaalinumeroita (A4).

ABC abc
ABC abc

Monet tekstinkäsittelyohjelmat käyttävät todellisen kapiteelin korvikkeena pienennettyä versaalifonttia. Se on kuitenkin huono kapiteelin korvike: kirjaimet ovat liian kapeita ja pystyviivat liian ohuita. (Kuvassa alla todellinen kapiteeli ja yllä samankorkuinen versaali.)

Muita korostustapoja

Vakiolevyinen kirjoituskonetyyli jäljittelee kirjoituskonetta tai vanhaa tulostinta, mutta typografisesti se on huono: vakiolevyinen m-kirjain on liian kapea ja i-kirjain liian leveä. Tyyliä käytetään kuitenkin usein kuvaamaan tietokoneiden syötettä tai tulostetta, ja ehkäpä se tähän sopiikin, kunhan sitä ei käytetä kovin paljon.

Alleiviivaus on vanha tapa korostaa sanoja erityisesti käsin kirjoitetussa tekstissä. Typografisesti sitä ei kuitenkaan pidetä hyvänä, ja se saattaa hidastaa lukemista. Tavallisesti se korvataan kursiivilla, kun tekstiä siirretään paperilta tietokoneelle.

Myös päätteettömän fontin käyttö päätteellisen joukossa on mahdollinen korostustapa, joskin harvinainen, eikä sillä ole vakiintunutta merkitystä.

Monia korostustapoja voi myös yhdistää. Kirjatypografiassa yhdistettyjä korostuksia, kuten *lihavoitua kursiivia*, käytetään tavallisesti vasta kun kumpikin yksittäinen korostus on jo käytetty ja silti tarvitaan lisää korostustapoja – esimerkiksi hyvin syvässä otsikkohierarkiassa. Toki on myös mahdollista, että vaikkapa kursivoidun lainauksen keskellä tarvitaan isokirjainlyhennettä *HTML*.

Fonttien valinta

Monien fonttien mukana tulevat niiden kursivoidut ja lihavoidut versiot. Useimmiten näitä kannattaakin käyttää.

Puuttuvan leikkauksen voi ottaa toisesta kirjasinlajista samalla periaatteella kuin eri kirjasinlajeja yhdistetään muutenkin (katso sarjan edellistä osaa). Lihavoinnin tilalla voi kokeilla myös **fraktuurafonttia**.

Lihavoinnin tai kursivoinnin käyttämistä suunnitellessa kannattaa kiinnittää huomiota leipätekstifontin ikään ja tyyliisuuntaan. Lihavointia alettiin käyttää yleisesti vasta 1800-luvulla, ja kursivointia tekstin seassa vasta renessanssiajan jälkeen. Esimerkiksi tämän lehden lihavoidut otsikot luovat pienen anakronismin, sillä leipätekstifonttia alun perin suunnitellessa sellaisia ei tunnettu. (Toisaalta taas aikakauslehtien tyyliin on jo pitkään kuulunut otsikoiden lihavointi.) Pääteettömien fonttien kanssa lihavointia käytetään hieman pääteellisiä useammin ja kursivointia ja kapiteeleja vastaavasti harvemmin.

Tekstinkäsittelyohjelmien mukana tulevista fonteista ei yleensä löydy kapiteelifontteja. Vähänkin laajemmista maksullisista fontti-perheistä, kuten ladontaohjelmien mukana tulevista, ne kyllä löytyvät. Vapaasti levitettävissä fonteissa ne ovat harvinaisia, mutta esimerkiksi Latexin käyttämässä Computer Modernissa on todellinen kapiteeli.

Eri leikkauksia voi käyttää myös yksinään. Renessanssiaikana kirjoja ladottiin melko yleisesti pelkällä kursiivilla, ja siksi renessanssityyliset kursiivit ovatkin monia uudempia helppolukuisempia. Nykyäänkin mainoksissa käytetään usein pelkästään lihavoitua tekstiä tai jopa vain lihavoitua kursiivia.

Sarjan seuraava osa käsittelee erikoisempien dokumenttielementtien kuten luetteloiden ja taulukoiden ulkoasua.

vain 2048 megatavua

KOHDAN 27 OTSIKKO

OSTA 19 BANAANIA!

Useimmat varsinkin vanhemmista kirjasinlajeista on suunniteltu ajatellen, että tekstissä käytetään numeroina gemenanumeroita (old-style tai text figures, 123). Versaalinumeroita (lining figures, 123) tulisi käyttää vain versaalikirjainten yhteydessä sekä numerotaulukoissa. Vanhaa sääntöä kuitenkin rikotaan hyvin yleisesti, luultavasti siksi että – kirjoituskoneajan perintönä – tietokoneohjelmat tekevät molempien numerotyyppien käytön niin vaikeaksi. Jotkin uudet fontit on myös suunniteltu vain versaalinumeroita käyttäviksi.

Pääotsikko

PÄÄ- TAI VÄLIOTSIKKO

❧ VÄLIOTSIKKO ❧

VÄLIOTSIKKO

Väliotsikko

Kappaleotsikko. Varsinainen teksti on suoraan tällaisen otsikon perässä.

Yleensä teksteissä ei tarvita kuin muutamaa eri otsikkotasoa. Monta eri otsikkotasoa saa kuitenkin tehtyä ilmankin lihavoinnin tai ylisuurten fonttien käyttöä. Kuvan otsikoista voi käyttää koko sarjaa tai sopivaa osaa, esimerkiksi vain toista, neljättä ja viidettä. Otsikot voi myös numeroida (1.2.3 Otsikko), mutta numerointia tarvitaan yleensä vain, jos kohtiin viitataan muualta tekstistä.

Haastattelussa TiKHpj2005

Minttu Mustonen

Iiro yllättyi pahemman kerran, kun toimittaja hyökkäsi kimppuun ja tivasi vastavalitun puheenjohtajamme tunnelmia heti vaalikokouksen jälkeen.

Miltä nyt tuntuu?

Hyvältä tuntuu.

Avastiiko jo ennen kokousta, että voitat?

En avistanut, mutta toivoin. Jännitti paljon. Etenkin, kun vielä kokouksessa ehdolle asetui kolmas vahva ehdokas.

Meinaatko pelata Otaniemipeliä? Ja jos, niin missä tiimissä?

Jos on pakko, pelaan uuden hallituksen joukkueessa, mutta mielelläni annan kunnian muille. Olen pelannut jo kaksi kertaa. (toim. huom. eipä pelannut – olisi varmaan pitänyt, kun uusi hallitus ei pärjännyt)

Saitko kivan hallituksen?

Näyttävät kaikki kivoilta ja tuntuvat vielä paremmilta! Hyviä ehdokkaita oli paljon. Ikävää että kaikki eivät mahtuneet mukaan hallitukseen.

Tuntuuko siltä, että kerrankin osaat?

Mielelläni en sano osaamisesta mitään.

Lupaatko kirjoittaa Alkorytmiin aktiivisesti puheenjohtajan palstaa?

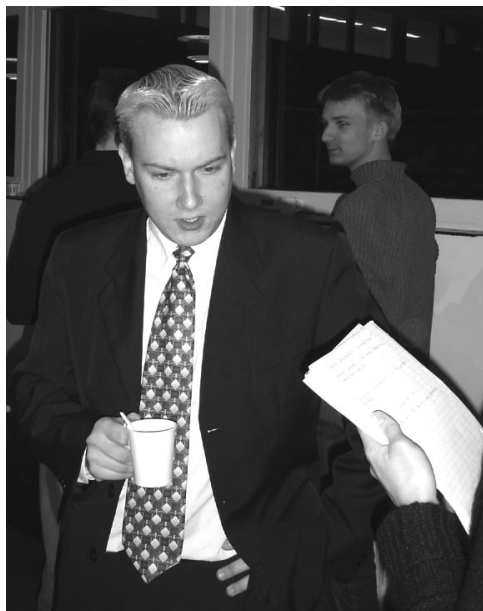
Tottakai.

Tuleeko palstastasi kiinnostava?

Varmasti ainakin kivet hyppivät riemusta myös ensi vuonna.

Asteikolla 1–10, kuinka orvo olet?

Erittäin orvo eli 9. Aina voi kuitenkin parantaa.

Kuva: Juha Laitinen

Terveisesi kiltalaisille näin voiton huumassa?

Toivon, että ensi vuodesta tulee vieläkin parempi kiltatoimintavuosi ja toimintaan tulee mukaan myös uusia ihmisiä. Nähdään kiinnostavissa tapahtumissa!

Tietokilta ry:n hallitus 2005

Puheenjohtaja	Iiro Ojala
Sihteeri	Paula Hellemaa
Rahastonhoitaja	Ville Saarinen
Yrityssuhdevastaava	Sami Honkonen
Phuksiwaari	Anna Zaitsev
Phuksiwaari, vpj	Aki Kolehmainen
Isäntä	Kalle Kalliomäki
Emäntä	Hanna Riittinen
Opintometsuri	Juho Vähä-Herttua
Ulkomestari	Sakari Laitinen
Propagandaministeri	Klaus Ihlberg

Häkättyt elämät

Osa 2: Segmentation fault

Edellisessä osassa tapahtunutta:

Masa on ihastunut Sallamariin. Saulin neuvosta Masa alkaa deittailla Elisan kanssa, tavoitteenaan saada Sallamari kiinnostumaan.

Sallamari osuu sattumalta paikalle, kun Masan ja Elisan treffit päättyvät intohimoiseen suudelman Jämeräntaival 1A:n aulassa.

Masa tunsikin vieläkin kylmiä väreitä selkäpiisään kun hän muisteli Sallamarin hyistä katsetta toissailtana. Miten ihmeessä pääsi käymään näin? Ei hänen suunnitelmaansa kuulunut ollenkaan Elisan suutelu. Olikohan hän nyt mokannut kaikki mahdollisuutensa Sallamarin suhteen? Ja mitä hän nyt tekisi Elisan kanssa?

Saulin toverillinen läpsäytys olkapäähän keskeytti Masan pohdinnat.

”Läheks sä mun yhen kaverin tupareihin

”No kyl mä varmaan voin tulla. Ei mul mitään kummempaa kuintenkaa tuu olemaan,” Masa huokasi.

”Siistii. Voisit pokata jonku söötin kylteritytön. Ne on ihan helppoja. Mä voin kertoa sulle sit jotain taloustiedeskeidää, mikä saa niitten polvet notkumaan ja reidet auki.” Sauli lähti hiippailemaan virnistellen kohti Paniikkia ja Masa jäi kiltikselle tuijottamaan seinän lohkeamista.

Illalla Masa tunsikin olonsa jo paljon parem-

Masan pettymykseksi tyttö ei kuitenkaan osoittanut pienintäkään harmistumisen merkkiä vaan kiehnäsi tyytyväisen näköisenä lääkispoikansa kainalossa.

perjantaina? Piristytisit vähän, etkä vaan koko ajan ajattelisit sun naishuolias. Tulee varmaan taas aika hauskat tuparit. Se jätkä ei voi enää saada ees häätöä, kun se muuttaa kohta.”

maksi. Ei Sallamari edes ollut maailman ainoa nainen. Kauniita, kurvikkaita tyttösiä käveli hänen ohitseensa mitä piukemmissa vaatteissa. Masa kulautti loput boolit lasistaan ja päätti

suunnata kohti upeaa, tummatukkaista tyttöä, joka oli hymyillyt hänelle ohi kävellessään. Yhtäkkiä Masa kuuli tutun hunajaisen äänen huikkaavan: ”Hei Masa! Mitä sä täällä teet?”

Masa kääntyi ja näki Sallamarin. Ja sitten hän näki Sallamarin vieressä seisovan kaksimetrin mallipojan.

”Moikka Masa. Tosi hassua nähä suakin täällä. Emmä ois uskonu et SÄKIN tunnet

Ei kestäny kauaakaan kun Elisa jo koputelti ovella. Liioitellun innokkaasti Masa tarjoili boolia, jutteli niitänaita ja vilkuili koko ajan Sallamaria. Hän hymyili tyytyväisenä huomattessaan, että Sallamari oli huomannut Elisan saapumisen. Masan pettymykseksi tyttö ei kuitenkaan osoittanut pienintäkään harmistumisen merkkiä vaan kiehnäsi tyytyväisen näköisenä lääkispoikansa kainalossa.

Elisa sen sijaan oli pistänyt merkille Masan

”Katotaan, Sallamari, kumman kosto on suloisempi.”

Peten. No oikeesti kyl kaikki tuntee Peten... Mut hei, vähän mä oon epäkohtelias. Täs on Peter. Peter on lääkiksestä ja siitä tulee ihan älyttömän hyvä kirurgi sit kun se valmistuu ihan kohta.” Sallamari kujersi.

Mallipojan näköinen Peter kumartui ja painoi pitkän suudelman Sallamarin punaisille huulille ja Masa tunsu sydämensä pirsoutuvan miljoonaan osaan. Sallamari ja Peter siirtyivät juttelemaan toisen kauniin pariskunnan kanssa.

Masa vajosi läheiselle sohvalle. Sauli hoipui paikalle ja lysähti Masan viereen.

”Masha, älä oo noin synkkä. Toi jätkä on ihan phelle. Mä voin mennä sanoo sille, et pitää näppinsä erohsa mun frendin gimmast.” Sauli sönkötti.

”Ei sun kannata. Kyl mä osaan hoitaa tän homman itekki.” Masa vastasi ja kaivoi kännykkänsä esiin. Hän löysi viimein Elisan numeron.

”Elisa, haloo. Hei kuule, ootsä tekemäs mitään nyt? Hei tuu tänne yksiin pileisiin. Tääl on ihan kaikki. Mä erityisesti haluaisin nähä sut. Siistii. Mä pistän sulle osoitteen tekstariila. Tänne on ihan helppo tulla Niemest.”

Tyytyväisesti hymyillen Masa laittoi kännykkänsä takaisin taskuunsa. Mielessään hän sanoi itselleen: ”Katotaan Sallamari, kumman kosto on suloisempi.”

jatkuvan vilkuilun.

”Masa, onks sulla ja Sallamarilla ollu jotain juttua?” Elisa kysyi yhtäkkiä.

”Hä, ai mulla ja sillä bimbolla? No ei kyl oo.” Masa vastasi nopeasti. Onneksi paikalle sekavia höpöttämään pelmahtanut Sauli pelasti tilanteen ja Masa henkäisi helpotuksesta, kun Elisa näytti unohtaneen koko asian ja keskittyi Saulin epämääräiseen selostukseen joistain huippubileistä.

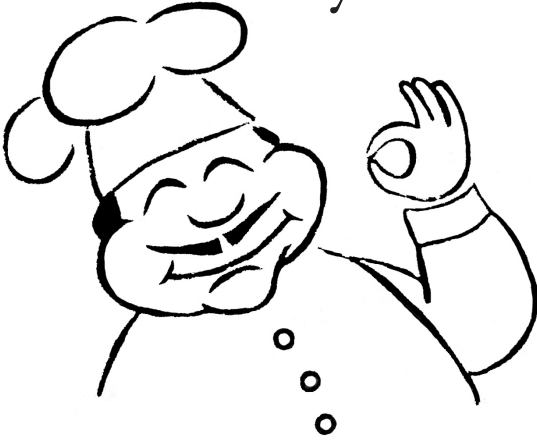
Lopulta Elisa kyllästyi Sauliin ja lähti kiertelemään bileitä ja etsimään muita tuttuja. Masa sai taas keskittyä rauhassa Sallamarin tarkkailuun ja alkoholin lipittämiseen. Masan huonoksi onneksi Sallamarinkin katosi yhtäkkiä johonkin toiseen huoneeseen, eikä Masa kehdannut seurata perässä.

Masa havahtui kaljapullonsa äärestä kovaan huutoon. Hän lähti väkijoukon mukana katsomaan, mitä keittiössä oli oikein tapahtumassa. Kauhukseen Masa näki, että ympärille kerääntyneiden bilevieraiden keskeltä näkyi Sallamarin kutrit. Hän kuuli, miten Elisa huusi: ”Saatanan ämmä! Kerranki ku mä vois in saada jonkun niin sä yrität pilata kaiken! Mä pidän vielä huolen, ettet sä tuu ikinä saamaan ketään!”

Sallamari tuijotti kauhuissaan käsilleen valuvaa verta.

Rytmikokin reseptejä

Anu Markkola

Italialaismammat ovat tunnetusti tehokkaita hyödyntämään ruuantähteitä lohtiessaan uusia ruokalajeja. Samaa tyyliä voi käyttää tämän paistoksen valmistuksessa. Oman maun mukaan siihen voi lisäillä jääkaapista kulloinkin löytyvää tavaraa ja erilaisia mausteita.

Tee näin:

Keitä pasta, kuullota pannulla sipulisiilppu ja ruskista jauheliha/lämmitä tonnikala. Lisää tomaatit, herkkusienet, oliivit ja muut haluamasi ainekset. Paistele kypsäksi. Mausta ainakin suolalla ja pippurilla.

Kaada uunivuokaan pasta ja paistinpannun sisältö ja sekoita ne. Pinnalle voit lisätä pelkästään juustoraastetta tai kaataa siihen juustokastiketta.

Italialainen pastapaistos

4 dl pastaa (vaikka tavallista makaronia)

200 g jauhelihaa tai purkillinen tonnikalaa

n. 1 dl salsaa tai tomaattimurskaa chilillä maustettuna

Sipulia, tomaattia, säilykeherkkusieniä, oliiveja tms.

Voimakkaanmakuista juustoraastetta (n. 2 dl maitoa ja 2 tl maissijauhoa) Suolaa, pippuria ja muita mausteita

Kastike valmistetaan sekoittamalla pariin desiin maitoa pari teelusikallista maissijauhoa. Maitoseos keitetään sakeaksi ja siihen lisätään lopuksi juustoraaste.

Ruokaa paistetaan 225 asteessa noin 15 minuuttia tai kunnes juusto/juustokastike alkaa hieman ruskistua.

Dr. Taschenkrebs

←
Tohtori on jälleen kiinnostunut vastaamaan lukijoiden kysymyksiin.

Kiltatoverini pyysi minua Paniikkiin koodaamaan. En kuitenkaan pysty millään lähtemään kiltikseltä. Mikä avuksi?

Ei sinun oikeastaan tarvitse lähteä kiltikseltä mihinkään. Voit vedota vaikkapa arkkitehtuurin viilaamiseen, joka on parasta tehdä kiltiksellä, tunteisiin, keskeneräiseen seurapeleihin, krapulaan, kännyköiden huonoon kuuluvuuteen Paniikissa joskus 90-luvun puolella, erilaisiin pelkotiloihin tai uusimman Alkorytmin lukemiseen. Jos mikään keinoista ei auta, käy nopeasti näyttämässä kiltatoverisi koodista kymmenen triviaalia virhettä ja palaa pian kiltikselle kertomaan, kuinka sille luuserille pitäisi näyttää Yucca-setää.

Olen töissä erään korkeakoulun erään osaston ATK-ylläpidossa. Sain tänään kuulla, että eräs käyttäjämme olisi tyytyväinen verkkomme toimintaan. Minua hävettää!

Tähän on vaikea vastata, kun ei voi millään aavistaa, mistä osastosta on kyse. Vaihda vaikka käyttäjän Niksulän salasana.

Onko totta, että Kekkonen elää?

Huhupuhetta! Kyseessä on todennäköisesti SunOS:ään päässyt ohjelmointivirhe, joka aiheuttaa hämmennystä. Virhe aiheutuu vierasmaalaisen yhtiön ohjelmoijien huonosta ammattitaidosta ja yleissivistyksen puutteesta. Virhe saadaan aikaan kirjoittamalla komentokehotteeseen ping Kekkonen Niksulän koneilla. Virheellisestä vastauksesta huolimatta Kekkonen on kuollut. Jos Kekkonen eläisi, hän olisi Suomen presidentti.

Miksi lammas ei kutistu sateella?

Villa pyrkii kastuessaan alkuperäiseen muotoonsa. Lampaille tehdyt villapaidat ovat noin suunnilleen alkuperäisen muotoisia eivätkä siksi kutistu. Kuumen vihjeen mukaan asiaan saattaa liittyä mystinen Oobec-niminen henkilö.

Prescriptin Meds. Fast and Discreet shipping - No prior prescriptiOns - LOw prices. We Have Real VICODIN/HYDROCODONE starting at \$69!. Also VIAGRA, Cialis, Xanax, Valium, Ambien, Phentermine etc. Start shOpping here. irpibkamzwl

Parahin irpibkamzwl, sinun kannattaisi puhua tästä lääkeriippuvuudestasi ammattihenkilölle. On huolestuttavaa, että sinulta kuluu noinkin paljon opintotuestasi lääkkeisiin, joita tuskin tarvitset kaikkia. Minusta on vastuutonta, että lääkärit kirjoittavat moisista jatkuvasti reseptejä, vaikka tietävät jatkuvan käytön riskit.

Moi tohtori! Meidän yhdellä luennolla on yks tosi upee tyttö ja mä oon ihan totaalisen rakastunu. Haluaisin kysyä lähtiskö se jonnekin mun kanssa. Mitä mä teen?

Jaaha, taas näitä. Tyttö ei kyllä hyvin suurella todennäköisyydellä ole tikiltä, joten en voi suositella tytön koodaamista pyöräryksiin ensimmäisenä toimenpiteenä. Sitten minulta kyllä loppuvat ideat, sillä pelkään tyttöjä.

Mistä minä muka voisit tietää? Yritän vain vähentää irkkaamista kirjoittamalla teille välillä näitä vastauksia! Älkää kyselkö näin vaikeita!

*Tietokilta ry toivottaa jäsenilleen ja
yhteistyökumppaneilleen
kiinnostavaa uutta vuotta 2005*

